

SENTINȚĂ
în numele Legii

24

aprilie

2024

mun.Ungheni

Judecătoria Ungheni,

Instanța compusă din:

Președinte ședinței, Judecător

Anatolie RUSU

Grefier

Maria VOVC

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorul

Ion STECLARI

Apărătorului inculpatului, avocatulu

Gheorghe TCACI

În prezența:

Inculpatului

Pavel CADUC

A judecat în ședință publică în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Pavel CADUC, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, angajat în câmpul muncii, moldovean, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 10.01.2019 condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal cu amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani; prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27.03.2019 a fost încetat procesul penal în temeiul art.60 Cod penal, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală și examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la 17.03.2023 în temeiul art.325 alin.(1) Cod penal, cauza fiind judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 15.06.2023 până la data de 24.04.2024, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Ion Steclari, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului, **Pavel CADUC**, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de de art.325 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 3000 u.c. Potrivit art.90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei. Corpurile delictive, un CD-R cu înregistrări video de păstrat la materialele cauzei, iar bancnotele de trecut cu titlu gratuit în folosul statului;

Apărătorul inculpatului, avocatul Gheorghe Tcaci, în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate în temeiul art.90 Cod penal pe un termen de probă de 1 an cu amendă de 1500 u.c.

Urmare a examinării cauzei penale și a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată

constată:

Situația de fapt reținută de instanță

1. **Pavel CADUC** la data de 19 februarie 2022, în jurul orelor 10:00, fiind în calitate de pasager în microbuzul de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare *****, ce era condus de Valeriu Caduc, se deplasau pe traseul G-91 Ungheni-Bărboieni. Ajungând în s.Măcărești, r-nul Ungheni, ei au fost stopați de angajații Direcției de Patrulare Centru al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP MAI, serviciul patrulare Ungheni — Nisporeni, Ion Timuș și cei ai Inspectoratului de poliție Ungheni, Sergiu Lupu și Andrei Furtuna, care, în acel moment, erau implicați în baza dispoziției șefului IP Ungheni, nr.25 în operațiunea „cu privire la desfășurarea activităților de contracarare a transportului ilicit de mărfuri și persoane.
2. În procesul verificării actelor, angajații de poliție au depistat că șoferul Valeriu Caduc nu deținea asupra sa certificatul de înmatriculare a vehiculului respectiv, prin ce a comis o faptă prevăzută de art.232 alin.(1) din Codul contravențional și au purces la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenția stabilită.
3. Tot atunci, pasagerul Pavel Caduc, sesizând că în privința șoferului V.Caduc urma să fie întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru fapta comisă, cunoscând că sunt interzise și pasibile de răspundere penală acțiunile ilegale ale persoanei fizice de corupere activă a angajaților poliției, dându-și seama că prin acțiunile sale încalcă ordinea publică și atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, urmărind scopul determinării acestora de a-l exonera pe V. Caduc de la răspundere contravențională prin neîntocmirea de către angajatul Direcției de Patrulare Centru al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP MAI, Ion Timuș, a procesului-verbal cu privire la contravenție, s-a apropiat de acesta, care are calitate de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, în timp ce ultimul întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 05889223, care era în salonul autoturismului de serviciu de model „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare MAI 6020 și deschizând singur portiera la torpedoul autoturismului dat a plasat 13 bancnote cu nominalul de a câte 20 lei fiecare și o bancnotă cu nominalul de 50 lei, în sumă totală de 310 lei, bani ce nu i se cuvin.
4. În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, **Pavel CADUC**, fiind asistat de apărătorul, Gheorghe Tcaci a înaintat instanței cererea prin care și-a recunoscut total și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

5. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că fapta incriminată există, constituie infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.
6. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art 364¹ Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
7. În asemenea condiții, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.
8. Inculpatul, **Pavel CADUC**, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
9. Așa, inculpatul a relatat instanței că recunoaște vina și se căiește de cele comise.
10. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
11. Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.
12. Fapta reținută în sarcina inculpatului este confirmată și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:
 - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Ion Timuș**, care a menționat, că activează în calitate de subofițer de patrulare Ungheni-Nisporeni al DPC al INSP al IGP MAI. La 19.02.2023, în baza dispoziției șefului IP Ungheni, nr. 25, din 17.02.2023, „cu privire la desfășurarea activităților de contracarare a transportului ilicit de mărfuri și persoane,, a fost implicat în comun cu ofițerul de investigații al IP Ungheni, Andrei Furtună și șeful sectorului de poliție nr.6 Valea Mare, al IP Ungheni, Sergiu Lupu, în vederea petrecerii măsurii respective. În jurul orei 10:00, în timp ce se aflau la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pe traseul G91, la periferia raionului Ungheni, în preajma s.Frăsinești din direcția localității respective se deplasa un microbuz de culoare neagră. Sergiu Lupu a stopat unitatea de transport, pentru verificare. Microbuzul dat era de model „Mercedes Vito” cu numerele de înmatriculare *****. La volanul acestuia se afla Valeriu Caduc. Fiindu-i solicitat pașaportul tehnic și permisul de conducere, acesta a comunicat că le-a uitat acasă. Tot atunci, la întrebarea polițistului S. Lupu, șoferul V. Caduc i-a răspuns că se deplasează din s.Grimăncăuți, r-nul Briceni în s.Marinici r-nul Nisporeni, la o competiție de volei. Pe bancheta din față a pasagerului se afla o persoană de gen masculin de vreo de 40 ani. Prin urmare, el l-a informat pe șofer că în cazul în care nu deține permis de conducere, urmează a-i fi întocmit un proces-verbal, iar microbuzul ridicat și transportat la parcare specială. Din motiv că V. Caduc nu deținea permisul de conducere, dânsul a solicitat acestuia să-i prezinte un act de identitate, pentru a se

convinge dacă acesta în realitate deține permis de conducere și a-i întocmi procesul - verbal, concomitent cerându-i șoferului să se apropie de autoturismul de serviciu. În timp ce el se afla în salonul autoturismului de serviciu și întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție lui V. Caduc, s-a apropiat bărbatul care era ca pasager pe bancheta din față a lui V. Caduc și singur a deschis ușa torpedoului și a lăsat în interior niște bancnote, comunicându-i „Să aveți de un ceai”. Tot atunci, el l-a întrebat pe acel bărbat „Domnule ce faceți, cunoașteți că faptul dat se pedepsește conform legii?” și deschizând ușa de la torpedo a văzut în interior mai multe bancnote cu nominalul de 20 și 50 lei. El a perceput că bărbatul în cauză a admis o acțiune de corupere a sa, cu scopul de a-l determina să nu-i întocmească procesul-verbal și a închis ușa torpedoului, după care a coborât din mașină și a anunțat serviciul de gardă al IP Ungheni, solicitând intervenția grupei operative la fața locului pentru documentarea cazului. Tot el a menționat, că după ce a ieșit din autoturism, l-a atenționat pe Pavel Caduc că coruperea angajaților de poliție se pedepsește conform legii. Între timp, P. Caduc a încercat să ia banii, însă el i-a spus că este necesar să aștepte grupa operativă pentru a documenta cazul. Fiind audiat suplimentar, a relatat că acțiunea respectivă a fost filmată cu body camera din dotarea poliției, pe care a cuplat-o tocmai în momentul în care V. Caduc a plasat banii în torpedo. Inițial nu au fost prevăzute astfel de acțiuni din partea acestuia, de aceea și înregistrarea video conține doar o secvență scurtă cu momentul în care acesta a plasat banii, specificând pentru ce și atenționarea că se interzice coruperea polițiștilor (f.d.32-33, 101);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Sergiu Lupu**, care a prezentat declarații analogice celor prezentate de martorul I.Timuș (f.d.34-35);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Andrei Furtună**, care a prezentat declarații analogice celor prezentate de martorul I.Timuș (f.d.36);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de confruntare din 26.04.2023**, între martorul, I.Timuș și învinuitul Pavel Caduc, în cadrul căreia martorul I.Timuș l-a demască pe P. Caduc că acesta a pus bani în sumă de 310 lei în torpedoul autoturismului de serviciu „ca să aibă de un ceai, cafea,, cu scopul de a-l determina să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție lui V. Caduc și nicidecum de a achita amenda, după cum a menționat în cadrul audierii în calitate de bănuit (f.d.90);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19.02.2023** și planșa fotografică, în cadrul căreia în salonul autoturismului de model „DACIA LOGAN,, cu n/î MAI 6020, pe bancheta din față a pasagerului au fost depistate și ridicate 13 bancnote cu nominalul 20 lei și în torpedoul aceluiași autoturism a fost depistată o bancnotă și nominalul de 50 lei (f.d.11-22);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 19.02.2023**, fiind supuse examinării 13 (treisprezece) bancnote cu nominalul de 20 lei MDL, după cum urmează: - seria: „D.0180” eliberată în 2015; - seria „D.0141” eliberată în 2015; - seria „D.0120” eliberată în 2015; - seria „D.0179” eliberată în 2015; - seria „D.0180” eliberat în 2015; - seria „D.00167” eliberat în 2015; - seria „D.0144” eliberat în 2015; - seria „D.0170” eliberat în 2015; - seria „D.0175” eliberat în 2015; - seria „D.0156” eliberat în 2015; - seria „D.0188” eliberat în 2015; -

seria „D.0145” eliberat în 2015; - seria „D.0191” eliberat în 2015; și o bancnotă cu nominalul de 50 lei MDL - seria „E.0143” eliberată în 2015 (f.d.23);

- **datele de fapt constatate prin examinarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-1285 din 19.04.2023**, în concluzia căruia este indicat, că bancnota cu nominalul de 50 lei și bancnotele cu nominal 20 lei în litigiu corespund după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenelor autentice realizate de întreprinderea emitentă. Acestea sunt confecționate din hârtie securizată, cu fibre color incorporate în suport, cu folosirea tiparului plat-offset (recuzitele și tiparul înalt (seria și numărul) (f.d.70-74);
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 20.02.2023**. În cadrul examinării respectivei secvențe video cu denumirea 10-10-22-02-21.mov cu durata de 00-29 sec. se observă cum o persoană de gen masculin, care ulterior s-a dovedit a fi Pavel Caduc, deschide secțiunea din regiunea torpedoului și plasează niște bancnote cu nominalul de 20 lei și 50 lei. Tot el în momentul dat se adresează angajatului de poliție Timuș cu cuvintele: „nu filma și serviți câte o cafea,, tot el închizând ușița torpedoului. Tot atunci polițistul I.Timuș îl întreabă pe P. Caduc ce a pus în torpedou și de ce oferă bani poliției, avertizându-l că asemenea acțiuni sunt pasibile de răspundere penală. P. Caduc a răspuns că nu a dat bani poliției și dorește se plece la o competiție de volei (f.d.27).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului

13. Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată, instanța menționează faptul că, starea de fapt probată la faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptei imputate s-a confirmat în totalitate.
14. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.
15. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, *instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
16. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) din Codul de procedură penală, *instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*
17. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*
18. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Pavel CADUC**, a comis infracțiunea imputată.
19. Astfel, instanța concluzionează că acțiunile inculpatului, **Pavel CADUC**, au fost corect calificate în baza art.325 alin.(1) Cod penal, *coruperea activă, după indicii, darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului

20. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
21. Instanța la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei ține cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.
22. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
23. Conform art.75 alin (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar potrivit alin.(2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară*

aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

24. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.
25. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
26. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ține cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispozițiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
27. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
28. *Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod*

procedură penală, în caz de soluționare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispozițiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător (...)"

29. Conform prevederilor alin.(1) și (2) art.80¹ Cod penal, (1) în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, 324–335¹, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.
30. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.
31. Respectiv, urmare a constatării vinovăției, instanța va aplica pedeapsa doar în limitele prevăzute, conducându-se, totodată, de prevederile alin.(2) al art.80¹ Cod penal.
32. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, infracțiunea comisă de către **Pavel CADUC** face parte din categoria infracțiunilor **grave**, fiind comisă cu intenție directă de persoana vinovată.
33. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanțele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
34. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către acesta este **gravă**. În acest punct de analiză,

instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

35. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
36. Circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală a lui **Pavel CADUC** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
37. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
38. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța va lua în considerație caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului.
39. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Pavel CADUC** anterior a comis infracțiuni. Astfel, prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Briceni, din 10.01.2019 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, iar prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27.03.2019 a fost încetat procesul penal în temeiul art.60 Cod penal, intervenind termenul de prescripție.
40. Instanța concluzionează că **Pavel CADUC** nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
41. De asemenea, se reține că **Pavel CADUC** se caracterizează din punct de vedere pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.
42. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii nu reprezintă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de **închisoare**. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de corupere active și eforturile depuse de autoritățile statului în vederea contracarării acestuia. Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare și nu va mai comite noi infracțiuni.
43. Reieșind din cele expuse mai sus, din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța conchide că corectarea și reeducarea inculpatului, **Pavel CADUC**, se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de **închisoare**. Instanța

relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

44. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis anterior infracțiune, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de **închisoare**.
45. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or potrivit art.72 alin.(3) Cod penal *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție*.
46. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.
47. Instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece inculpatul, **Pavel CADUC** nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
48. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute într-o societate democratică, corespunzător instanța consideră că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției.
49. Astfel, reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, și anume, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța de judecată va stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare, fiind imposibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea de societate.
50. În sensul enunțat, alegațiile acuzatorului de stat și ale apărătorului privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse în temeiul art.90 Cod penal, se consideră inaplicabilă, or pedeapsa mai blândă nu va atinge scopul de corecție prevăzute de art.61 Cod penal.
51. Raportând cele constatate în ședința de judecată la dispozițiile art.90 Cod penal, constată imposibilitatea aplicării în cazul dat a prezentei norme din următoarele considerente. Astfel, inculpatul a comis anterior infracțiuni cu intenție, iar faptul respectiv indică prezența unei stări de conflict în care se află inculpatul în raport cu normele sociale, și implicit imposibilitatea corectării acestuia printr-o condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, impunându-se o pedeapsă mai aspră din partea statului pentru a realiza scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.
52. În aceeași ordine de idei săvârșirea unei noi infracțiuni de către inculpat denotă faptul că acesta nu a utilizat cu bună credință șansa acordată de instanța de judecată și anume șansa de a fi la libertate, iar inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Prin urmare, ținând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanța de judecată consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără privarea de libertate și va aplica

inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea și reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Cu atât mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și cel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.

53. În partea ce ține de aplicarea pedepsei complementare, instanța relevă că, pornind de la logica normei citate, pedeapsa respectivă este o pedeapsă complementară obligatorie, iar aplicarea/neaplicarea ei nu este lăsată de legiuitor la aprecierea instanței.
54. În conformitate cu art.79 alin. (1) Cod penal, *ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.*
55. Potrivit art.79 alin.(1¹) Cod penal, *poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1).*
56. Așa fiind, cu referire la posibilitatea înlăturării pedepsei complementare obligatorii, instanța notează că, în spiritul în art.79 alin.(1) și alin.(1¹) Cod penal, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate.
57. Față de cele ce preced, instanța consideră că nu sunt întrunite condițiile necesare pentru aplicarea prevederilor art.79 alin. (1) Cod penal și, respectiv, pentru a nu aplica pedeapsa complementară obligatorie sub formă de amendă.
58. Instanța apreciază că doar prin aplicarea pedepsei complementară obligatorii sub formă de amendă, acesta va putea conștientiza cu adevărat consecințele faptei comise și echitatea pedepsei aplicate, totodată, prevenind în acest fel comiterea de către inculpat a unor fapte prejudiciabile analogice.

Măsura preventivă

59. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*
60. Având în vedere schimbarea practicii judiciare ce ține de aplicarea măsurii arestului preventiv în cazul pronunțării unei sentințe nedefinitive și neexecutorii de condamnare la închisoare, instanța va aplica inculpatului până la intrarea sentinței în vigoare măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi localitatea.

Cheltuielile judiciare

61. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de*

judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

62. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
63. Acuzatorul de stat solicită încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare în mărime de 2100 lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
64. În această ordine de idei, instanța de judecată menționează că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susținerea solicitării înaintate sunt întemeiate, deoarece conform art.143 alin (1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză
65. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei și alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.
66. Astfel, se reține că expertizele judiciare au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanța de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, prin efectuarea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.
67. Luând în calcul faptul că în cadrul desfășurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 2100 lei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 2100 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.

Corpuri delictive

68. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.*

69. În conformitate cu art.106 alin.(1) Cod penal, *confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.*
70. În conformitate cu art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, *sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.*
71. Prin ordonanța din 19.02.2023 (f.d.23) emise în cadrul cauzei penale, au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive 13 bancnote cu nominalul 20 lei MD și o bancnotă cu nominalul 50 lei MD, care sunt anexate la materialele dosarului de control.
72. Instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de a le trece cu titlu gratuit în proprietatea statului.
73. Prin ordonanța din 20.02.2023 (f.d.28) emise în cadrul cauzei penale, a fost recunoscut în calitate de corp delict un CD cu înregistrare video din data de 29.02.2023.
74. Instanța de judecată consideră necesar de a păstra corpul delict la materialele cauzei.
75. *Analizând materialele din dosar, argumentele pronunțate în ședința de judecată, elucidând și constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de prevederile art.80¹ Cod penal, art.364¹, 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată*

hotărăște:

Pavel CADUC se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, și în baza legii i se numește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie 100 000 (una sută mii) lei.

Se aplică în privința lui **Pavel CADUC** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi localitatea până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Corpurile delictive:

- un CD cu înregistrarea video din data de 29.02.2023, de păstrat la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.
- 13 bancnote cu nominalul 20 lei MD și o bancnotă cu nominalul 50 lei MD, de transmis cu titlu gratuit în proprietatea statului, după intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la **Pavel CADUC**, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2100 (două mii una sută) lei.

Sentința cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

**Președinte de ședinței,
Judecătorul
Anatolie RUSU**